Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

casuru sit. q sit usur rationē ex qb facile erit uidendū qd afferant ad ēfirmandā ēiecturam suspicionis. K Sunt hec loca accusatori seu defensori cōmunia. AF iunt secūdū utrisq cause cōmodū. K Quom. N a accusator ei uitā ante actā quē t priuā ei natura seu studia maliciosa t mores ip bos. t facta cruenta ip bare debebit. 7 ostendere si potest. si iq parantē peccato euidēs sit. a qua tpis aut cupid aut petulans iuit cruentū eēt. ut mirandū n sit tale hominē. ad tale facinus prusse. Quantū.n. de honestate a auctoritate ei q arguit detectū erit. tantū erit de facultate totū eius defensionis de iminutū. si nullo ante acto peccato. reus i famam potest. hortandi s iudices n uetere famā hominis. si nouū facinus eē iudicandū. qā ante celatū eē q lis eēt. nē aū manifestū eē q re hanc rē. ex supiori uita n debe ēsidare sed supiorē uitā ex hac tpitudine ip bare. K Si hec oma accusator reo ingerit. q loc defensionis relinq ei. A R elinq defensio idoneus loc. sepe uno pregente scuto multa nocentis repellunt spicula. Defensor p mo si potest debebit ei uitā honestissimā fidelissimā demonstrare. aut i rē publicā aut i parentes cognatos amicos. 7 ei bene gesta fidelitē ac fortitē. si q pferenda 7 miserū eē. tā i signia bona tā paruo reatu obscurari. nec hoc ipsū alicq cupiditate t malitia. seu i fidelitate ppetrasse si casu 7 ignorantia. aut alius suggestu